

21.kapittel – Ikke fullstendig ødelagt (Jesaja kap.39;6 – 40;11)

De såkalte to Jesaja' bøker er bare én, og forbindelsen mellom kapitler 39 og 40 er vakker. Jesajas tidligere uttalelser blir bekreftet. Babel ville komme som en sky over landet og bortføre både folk og gods (kap.39;6-7). Kong Hiskia godtok dette som et Guds ord, lettet over at det ville ikke skje i hans dager (v.8).

Ordene *"Det skal ikke bli noen ting tilbake"* forteller om krig og straff for Israels ugudelighet. Som de sådde ville de også høste *"dobbelt for alle sine synder."* (kap.40;2). Denne trengselstid er godt beskrevet av profeten Jeremia: *"Sku og se om det finnes en smerte lik den smerte som er voldt meg, den som Herren har bedrøvet meg med på sin brennende vredes dag!"* (Klag.1;12). Men Gud ville ikke gjøre ende på Israel. *"Herrens miskunn er det at det ikke er forbi med oss. Hans barmhjertighet har ennå ikke tatt slutt."* (Klag.3;22).

"Trøst, trøst mitt folk ..."

Det at Israels landflyktighet og forfølgelse ville vedvare i over 2000 år, var en sannhet som bare kunne forstås i endens tid. Men at den ville få ende var det evangelium som ble forkynt Israel og samtidig det som knytter disse kapitler sammen; *"Trøst, trøst mitt folk! sier deres Gud. Tal vennlig til Jerusalem og rop til henne at hennes strid er endt, at hennes skyld er betalt, at hun av Herrens hånd har fått dobbelt for alle sine synder."* (Jes.40;1-2).

Gud hadde talt til dem ved sine profeter men *"solen ville gå ned over profetene"* og det ville ikke komme noe budskap mer fra himmelen, inntil *"en røst av en som roper i ørkenen"* ble hørt. (kap.40;3 og Matt.3;3). *"Loven og profetene hadde sin tid inntil Johannes. Fra da av forkynnes evangeliet om Guds rike ..."* (Luk 16;16). Døperen Johannes var den største av profetene fordi han var Herrens forløper. Lovens herlighet ga plass til "Herrens herlighet" (kap.40;5), som ble åpenbaret i Jesu Kristi åsyn, slik at "alt kjød" så det. Jødene først, men deretter også hedningene. Og "røsten" ropte: *"Alt kjød er gress, og all dets herlighet som blomst på marken. Gresset blir tørt, blomsten visner ..."* (v.6-8).

"Herrens herlighet skal åpenbares"

I denne syndens og dødens ørkenen var en ny og levende vei tilbake til Gud iferd med å bli åpenbaret. Høit og lavt ble utjevnet (v.4). Fariseeren og toldereren, saddukeeren og synderen møtt hverandre i Jordans vann idet de alle måtte bekjenne sine synder og tro på ham som ville komme. Han som allerede var iblant dem – *"Guds lam som bærer verdens synd."* Ned i dette samme vann gikk Guds Sønn med ord som kalte alle troende til å gjøre det samme: *"For slik er det riktig av oss å fullføre all rettferdighet."* (Matt.3;15). Lovens stadige offer ville snart erstattes av det fullkomne offer for synd. Når Guds lam ble naglet til korset ville jødene og hedningene kunne møtes i dåpens vann og se *"Herrens herlighet"* (kap.40;5). Så kom Johannes og forkynte *"omvendelsens dåp til syndenes forlatelse."*

Det ble gitt andre å fortelle om fullendelsen av Guds hensikt. Fra Jerusalem av utgikk ordet til Samaria og til jordens ende. *"Oppløft din røst med kraft, du Jerusalems gledesbud! Rop høyt, frykt ikke! Si til Judas byer: Se, der er deres Gud!"* (v.9). Noen av dem som så på Jesus, så bare tømmermannen, en som vokste opp sammen med dem. Hans ord ble ikke iaktatt og

hans rettferdighet gikk dem fordi. Men det var andre som hadde "ører å hører med" og som så forbi det utvendige. Til disse ble det åpenbaret at "Gud var i Kristus" og i Jesu ord og gjerning så de "Faderen" åpenbaret i et menneskes liv. (Joh.14;9). "... så skal og Kristus, etter å være ofret én gang for å bortta manges synder, annen gang bli åpenbaret, ikke for syndens skyld, men til frelse for dem som venter på ham." (Heb.9;28).

"Herren kommer med velde"

Alle sanne forkynnere bærer dette fulle evangelium om den Frelser-Konge: "Se, Herren Herren kommer med velde, og hans arm råder. Se, hans lønn er med ham, og hans gjengjeldelse går foran ham. Som en hyrde skal han vokte sin hjord. I sin arm skal han samle lammene, og ved sin barm skal han bære dem. De får som har lam, skal han lede." (kap.40;10-11).

Gud ble i Kristus, åpenbaret som en Frelser som kom for å frelse de fortapte. Dette var Jesu første verk. Ved sin gjenkomst vil han komme "med kraft og megen herlighet", og åpenbare Gud som "den mektige" som vil ta ut av sitt rike alt som volder anstøt og frelse den "fattige og han som ingen hjelper har". Han vil tale fred til nasjonene og idet vi mediterer på denne herlige tid, forener vi oss med Jesaja i bønn: "Våkn opp, våkn opp, kle deg i styrke, du Herrens arm! Våkn opp som i gamle dager, som i fordums tid!" (kap.51;9).

Jes.40;11

"Som en hyrde skal han vokte sin hjord. I sin arm skal han samle lammene, og ved sin barm skal han bære dem. De får som har lam, skal han lede."